

Čierna

Stvoril som drozdy
s lesklými hlavičkami,
Strhnuté iba zo starých plagátov.

Z tých najdrobnejších z drobných
dažďom bodkovaných písmen.

Na čierne kempujú medzi podrážkami,
s fazónou sem-tam obliatou,
neviditeľné,
kým tu my sme.

Píšu si vlastné epitafy.
Logicky -
v striedavom rýme.
Snáď sa nám
jeden z nich nepritrafi,
Ked' im to
po tme
naivine
uveríme.

Fotka

V ráme je ticho,
až sa to ozýva.

Stratené tóny
v ohnutom rožku
v ryhách sa trasú.

Medzi dva prsty
chcel si ma obmývať.
Sútokom od prás
po vlnách blúzky
až k ústiu pásu.

Teraz len nožničky
strihnú si bleskom
tým smerom trasu
po povrchu lesklom.

Chytľavá (za ruku)

Vážne ťa láka
rokлина pod palcom.
Dial'nice po brázdach,
ostria a víry.

Pádom tam
dokážeš
zbabelým zvedavcom,
že si tu hrdo stál
na tie dva palce
len
od Napapijri...

Autor : Zuzana Martišková

